

lig Del bevæger sig opad og nedad med Omkostningerne, men det vil man dog ikke kunne sige om Tonnageafgiften. Ved at gøre Tonnageafgiften bevægelig vil man dernæst meget vel kunne tage de Hensyn, som man her har ønsket at tage for Bruttofragt- afgiftens Vedkommende. Endvidere er jeg betragtnings, som forekommer mig at have betydelig Vægt, at naar man ganske lader Omkostningselementet ude af Betragtning, risikerer man saare let ved det System, Regeringen har foreslaaet, naar Omkostningerne for Ruterne mellem Danmark og Udlandet stiger — og det er dem, der særlig er Fare for vil stige —, at opnaa det modsatte af, hvad man vil ved Afgiften, at man trods højere Afgift jager Skibene over i Farten mellem Udland og Udland. Endelig har jeg foretrukket Tonnageafgiften for Bruttofragt- afgiften, fordi man faar den i Norge og Sverige; den vil derfor mindre paavirke Konkurrenceforholdene mellem de nordiske Lande. Jeg vil i øvrigt bede den højtærede Handelsminister huske paa, at Tonnageafgiften er ikke *mit* Kælbarn. Jeg har kun sagt om den bevægelige Tonnageafgift, at den kunde jeg tage som et mindre Onde end Bruttofragt- afgiften, men for mig staar den langt tilbage i Ønskelighed for en Afgift af Nettofortjenesten.

Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) lagde mig noget i Munden, som jeg ikke har sagt. Jeg har ikke udtalt, at Repræsentanterne for Gaardbruget eller det store Landbrug alene var Landbrugets ledende Mænd, det er jeg mig vel bevidst, at jeg ikke har sagt, nej, i vore Tider hører Husmændene ogsaa til Landbrugets ledende Mænd, og de bør høre med til dem. Den Betragtning, jeg fremsatte, pegede ogsaa i en ganske anden Retning end den, det ærede Medlem nævnedes. Jeg sagde, at i de øvrige Landbrugsorganisationer, de samvirkende Landboforeninger, Andelsslagterierne o. s. v. sidder der Husmænd lige saavel som Gaardmænd, der har Husmændene deres Repræsentation, og der kan Husmændene ogsaa tale med. Det er ganske uberettiget at sige, at Husmændene alene er repræsenterede i de samvirkende Husmandsforeninger, de er ogsaa repræsenterede i de andre Organisationer, og deres Stemme bliver ogsaa hørt gennem dem. Det forekommer mig i øvrigt, at det ærede Medlem i sin Iver for at forsvare Regeringen i tykt og tyndt kom til at skade ikke saa lidt det Grundlag, hvorpaa netop det foreliggende Lovforslag maa hvile, hvis det overhovedet skal have no-

gen Udsigt til at komme igennem Rigsdagen, Det ærede Medlem udtalte, at Regeringens Prisreguleringsforanstaltninger havde været saa vel afpassede, at man ikke kunde sige, de havde lagt særlig store Byrder paa Landbruget; de havde ganske vist lagt Byrder, men paa den anden Side medført Lettelser, saa at det hele gik op. Jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem mente, at Prisreguleringsforanstaltningerne og de øvrige Foranstaltninger, der var truffene, var saa uhyre vel afpassede, at det lige balancerede mellem Erhvervene. Hvis det ærede Medlem virkelig har Ret heri, synes jeg, at Grundlaget for det, her er foreslaaet, svinder bort i en betænkelig Grad, thi jeg maa atter og atter vende tilbage til, at den eneste virkelige Begrundelse for at paalægge et Erhverv en Særafgift er, at det paagældende Erhverv har indtaget en gunstigere Stilling end de andre Erhverv og ikke paa samme Maade som de har været med til at bære Byrderne ved den ekstraordinære Situation. Det var dette Grundlag, som det forekommer mig, at det ærede Medlem i sin alt for store Iver var ved at trække bort fra det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal sluttelig gøre et Par Bemærkninger om noget, der forekommer mig at være gaaet som en rød Traad gennem de to ærede Ministres Udtalelser — ogsaa gennem andet, der er kommet frem under denne Forhandling, men jeg vil ganske særlig vende mig til den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Handelsminister. Den højtærede Indenrigsminister har, saa snart der var Tale om de Byrder, der særlig er lagte paa Landbruget, kredset om den Betragtning, at det var sket med Landbrugets Billigelse, thi det var sket med de samvirkende Husmandsforeningers Billigelse, og de staar som Repræsentanter for Flertallet af Landbrugerne. Allerede her møder vi en betydelig Skævhed i Betragtningen. Ministeriet havde i de første Maanedes af Krigssituationen efter min Mening en meget sundere og mere levende Forstaaelse af, at det under Forhold som disse gjaldt om at være en Landsregering, end den nu har. Da mærkede man ikke til den stærke Tilbøjelighed til at skelne og dele og sige: Naar vi har disse med os, gør det ikke saa meget, om vi ikke har hine. Det er af den yderste Vigtighed for Regeringen, hvis den skal lede Udviklingen paa en for os alle heldig Maade, at den under disse Forhold bestandig har det almene Vel for Øje. Det er en saare usund Betragtning;